

PLAATSELIJK NIEUWS

DE MOEZIEK EN MÜNCHEN

Het is vrijdagochtend half vijf. Feitelijk reken ik dat tijdstip nog toe aan de nacht. De wetenschap evenwel dat meer dan honderd geestverwanten waarschijnlijk reeds op de been zijn in afwachting van het vertrek naar München, helpt mij om de knop om te draaien en ochtendzin in mijzelf op te roepen. Na een douche, waarbij ik de watertemperatuur bewust aan de lage kant gehouden heb, en het aantrekken van mijn werkkleding, krijgen de laatste spullen een plek in het reiskoffer. Mooi op tijd, het is inmiddels vijf voor half zes, begeef ik mij op pad naar de verzamelplaats. Al lopend realiseer ik mij dat een koffer op wielen en met een uittrekbaar handvat wel erg handig is. Zo zie je maar dat het geluk niet ver gezocht hoeft te worden.

Op het Prins Willem Alexanderplein aangekomen blijkt meteen de dat de reisorganisatie niets aan het toeval heeft overgelaten, hetgeen overigens niet verwonderlijk is als je de namen op een rijtje zet. Het inchecken verloopt zeer vlot en de bustrip van de Moeziek naar de Zuidduitse metropool München start zelfs iets eerder dan het reisschema aangeeft.

Reeds tijdens de tussenstops neem ik waar dat ik mij in een bijzonder gezelschap bevindt. De sfeer zit er vanaf het begin goed in en ook is al snel duidelijk waar de gangmakers gezocht moeten worden. In de dubbeldekker van de muzikanten heerst, zo wordt mij tijdens de eerste tussenstop verteld, zowaar vanaf de eerste minuut een soort van feeststemming vanwege de verjaardag van de secretaris. En zoals het goede gebruik wil wordt daarop een pilsje gedronken, ook al heeft de haan nog niet gekraaid.

Rond half drie arriveren wij conform verwachting in Unterhaching in de Inselkammerstrasse. De organisatie gunt ons een dik halfuur om in te burgeren in de kamer van het daar gesitueerde Holiday Inn die ons is toegewezen. Omdat ik solo ben, krijg ik heel toepasselijk de beschikking over een 'Inselkammer'. Na een snelle opfrisactie vertrekken wij voor het eerst tijdens deze reis naar het centrum van München. Daar aangekomen gaat eenieder vanaf de Isartor zijns wegs voor een eerste verkenning van de stad. Daarbij overigens enigszins gehinderd door de weergoden. Al snel wordt mij duidelijk dat München een beetje stad en dorp tegelijk is. Althans dat is de sfeer die opgeroepen wordt door de bebouwing en het tempo waarin de Münchense wereld aan mij voorbij trekt. Isartor, Marienplatz met een dominant gotisch Raadhuis, Maximilianstrasse voor de chique van de stad en de boven de skyline uitstekende torens van de Frauenkirche bepalen de eerste indruk.

Met verbazing sla ik vervolgens de op voedsel wachtende mensenmassa gade in de Alte Kùferei, onderdeel van de Ratskeller aan de Marienplatz. Deze kwantitatieve waarneming doet evenwel niets af aan de kwaliteit van het eten. In dat verband is de kwalificatie gutbürgerlich van toepassing.

Na het diner gaat het voor het merendeel van het gezelschap 'ab in die Brücke' richting hotel. Daar beleven wij vervolgens nog enkele genoeglijke uren, waarbij geconstateerd mag worden dat het gezelschap, naar mate de avond langer duurt, steeds verder uitdijt.

De volgende dag horen wij de verslagen van de reisgenoten die op eigen gelegenheid in de avonduren via de S3 de weg naar het hotel hebben gevonden of niet!

Na een uitstekend ontbijt vertrekken wij zaterdagochtend exact om 10.00 uur naar de stad. Wij, de supporters, hebben vervolgens tot vier uur de tijd om de stad goed te leren kennen en voor zover daar behoefte aan is een aantal bezienwaardigheden aan te doen.

Met een gezellig gezelschap begeef ik mij op pad. Na een bezoek aan de Asamkirche, toonbeeld van de rococo, lopen wij via een Joodse Gedenkstätte naar de Viktualienmarkt. De daar aan lange groene tafels zittende mensenmassa met een Maß Paulaner of ander bier voor zich, tart mijn voorstellingsvermogen. Overigens nodigden de weersomstandigheden ook uit voor een terrasbezoek. Wat opvalt is de beroemde Beierse hang naar traditie. Lederhose en Dirndl in combinatie met een Maß, Weißwurst en Brezel vormt geen uitzondering. Na deze ultieme profane ervaring gaat het verder richting Alte Peter, Frauenkirche, Hotel Deutscher Hof met Jacksonmonument, Theatinerplatz, Manufactum en Dahlmayer. In deze befaamde delicatessenzaak sluiten wij het Münchener deel van de dag af en begeven ons per bus richting Eching alwaar in de Realschule om 19.30 uur een concert wordt verzorgd door de Moeziek.

Op een indrukwekkende manier worden wij door middel van een zeer gevarieerd programma op een muzikale reis meegenomen van Engeland naar Mexico, van de VS naar Klompenland, van Oostenrijk naar Limburg. Wij luisteren naar composities van Johan de Mey, Jef Penders, John Williams, King Henry VIII en andere interessante componisten.

De loftuitingen van Duitse zijde na afloop zijn niet mis te verstaan. Met verwondering, bewondering en diep respect neemt men kennis van de wereld van de Limburgse blaasmuziek. "Solch eine Bläßkapelle hatten wir hier nie zu Gast!" Wij ontmoeten overigens in Eching de sympathieke zonen van Peter Mürer, die naar blijkt belangrijke hand- en spandiensten ver-

richt hebben in de voorbereiding voor het concert. Zij kennen de omgeving München op hun duimpje omdat zij er al jaren leven, wonen en werken. De harmonie heeft, zo blijkt uit de woorden van de president, graag gebruik gemaakt van hun expertise.

Dat de avond vervolgens vanwege de terecht euforie geen vroeg einde kent, maar integendeel voor velen tot in de kleine uurtjes voortduurt mag niemand verbazen.

De zondag speelt zich voor mij af in relatieve afzondering, althans tot 15.00 uur. Met de S3 ga ik richting Mammendorf om overigens op de Marienplatz uit te stappen. De uren die ik ter beschikking heb wil ik gebruiken om kennis te maken met de Residenz, waar de Beierse Hertogen, Keurvorsten en Koningen gedurende vele jaren domicilie hebben gekozen. Zeer bijzonder is het Cuvilliestheater, dat na de Tweede Wereldoorlog feitelijk compleet gerestaureerd is. Wie de film Amadeus heeft gezien komt onmiddellijk in de sfeer terecht die door dit bijzondere theater wordt opgeroepen. Vervolgens bezoek ik de Schatzkammer met een ongelofelijke verzameling aan sacrale en profane kunst. Het goud, zilver, kristal is oogverblindend. Aan ivoor, edelstenen, porselein en andere edele materialen ontbreekt het bepaald niet. Wie evenwel de geschiedenis van het Huis Wittelsbach kent realiseert zich bij het aanschouwen van de schatten dat het niet alles goud is dat blinkt! Verschillende representanten zijn de waanzin nabij, hetgeen ook in hun nalatenschap tot uitdrukking komt.

De zondagmiddag is gereserveerd voor een populair concert in de Paulaner Biergarten in de buurt van de Columbusplatz. Deze laatste toevoeging is uitsluitend ter oriëntatie bedoeld.

PLAATSELIJK NIEUWS (VERVOLG)

De Platz als zodanig heeft weinig te bieden en maakt eerder een troosteloze indruk. Wellicht dat dit effect bevordert wordt door het ietwat mistroostige weer dat zich vanaf twee uur in de middag begint op te dringen.

Bij de Biergarten aangekomen worden wij getraakteerd op een teleurstellende mededeling. De manager waarmee de afspraken over het optreden zijn gemaakt is afwezig en heeft verzuimd om een en ander goed af te stemmen met de mensen die dit weekend zorg dragen voor de exploitatie van het etablissement. Even lijkt het erop dat het concert in duigen valt. Mede op basis van het geweldige improvisatietalent van de reisorganisatie wordt de oplossing voor het probleem snel gevonden. De harmonie kiest domicilie op het balkon en zal vanaf die plek zeer welluidende klanken laten neerdalen op de hoofden van de vele aanwezige en stevig consumerende gasten. De lokale traditionele gastronomie wordt zichtbaar geapprecieerd.

Voor ons markeren de eerste klanken het begin van een spetterende en onvergetelijke middag. Ruim twee uur muziek met een hoog 'Unterhaltungsgehalte' krijgen wij voorgeschoteld terwijl wij ons te goed doen aan de verschillende soorten Paulaner. Overigens proef je hier en daar wat medelijden met de muzikanten omdat zij daar zo hoog en droog zitten. Tegelijkertijd is er ook sprake van bewondering voor de dienende rol die door de harmonie vervuld wordt onder leiding van de inspirerende dirigent Sporken.

Het uithoudingsvermogen van onze muzikanten wordt alom geprezen!

Eerst later op de avond komen wij erachter dat de harmonie weliswaar hoog, maar bepaald niet droog gezeten heeft. Integendeel!

Na afloop van het concert worden de instrumenten niet opgeborgen. De remmen gaan dan echt los en het improvisatietalent van de Moeziek viert hoogtij. Een toetje van instrumentale en vocale uitspattingen, met als slagroom op de taart een lied in

1818 geschreven door het duo Mohr en Gruber, wordt geseveerd op een bijzonder appetijtelijke wijze. Zeer tot genoegen van de vele mensen van verschillende nationaliteit die op een ultieme Münchener manier de zondagmiddag doorbrengen. Uiteraard vind je ook in deze omgeving de uitzondering op de regel. Op slechts enkele meters afstand van ons gezelschap zitten een vader, moeder en volwassen zoon enigszins nors kijkend, de oren voorzien van Shrekachtige oordoppen gemaakt van wit servettenpapier, aan de Rostbraten met Knödel.

Overigens bevindt ook de Nederlandse consul-generaal te München zich in ons gezelschap. Hij wordt onder andere vergezeld door onze oud-inwoner Frank Eykenboom. Ruim twaalf jaar geleden is hij uit Lemiers vertrokken om zich te vestigen in München, alwaar hij na enige tijd aan de slag gaat bij het Consulaat-Generaal. Klaarblijkelijk kan de happening ook dit gezelschap bekoren want niet eerder dan ons verlaten zij de Biergarten.

De rest van de avond brengen wij op een aangename manier door in de bar van het hotel, die voor deze dagen omgetoverd is tot stamcafé van de Moeziek. Naar ik heb horen verluiden heeft een klein deel van het gezelschap zich die avond/nacht ter afwisseling aan exotische dranken gewaagd.

Het is inmiddels maandagochtend. Rond kwart voor tien hoor ik de telefoon op mijn hotelkamer rinkelen. Ik ben net bezig aan een laatste inspectie teneinde er zeker van te zijn dat ik niets achterlaat. De president vraagt of ik het koffer heb ingepakt en geeft aan dat er, indien mogelijk, iets eerder dan gepland vertrokken wordt. Wat mij betreft is dat mogelijk en ik spoed mij dan ook naar de entree van het hotel.

Voordat de thuisreis definitief aanvaard wordt is nog een bezoek aan de Englischer Garten gepland. Ook hier vinden we bij de Chinesische Turm, een relikwie uit de negentiende eeuw, de typisch Beierse groene lange tafels en banken die uitnodigen tot consumptie van de welbekende 'pullen'. Op zon- en feestdagen schijnen hier bij goed weer enkele duizenden zich te goed te doen aan alles wat typisch Beiers is. Er zijn momenten waarop ik ten prooi val aan een zekere ambivalentie. Sommige beelden komen wel heel herkenbaar over!

Via de Spessart, waar de laatste gezamenlijke maaltijd genomen wordt, bereiken we mooi op tijd onze thuishaven.

Ongetwijfeld kijken alle deelnemers terug op een zeer geslaagde en gezellige reis. De opvallende familiale sfeer binnen de Moeziek mag in dat verband vast en zeker als een succesfactor van betekenis gekwalificeerd worden. Het feit dat ook de meegereisde supporters van harte in die familie zijn opgenomen is wellicht van doorslaggevende betekenis geweest voor een uiterst succesvolle en aangename trip naar de hoofdstad van Beieren.

De organisatoren verdienen een dikke pluim en de welgemeende waardering van alle deelnemers.

Een supporter van de Moeziek.

CAFÉ DE GAU

ZOMER-OPENINGSTIJDEN

vanaf 31.5.2013

Di 10.00 tot 15.00

Vr 13.00 tot 20.00 +

Za 13.00 tot 20.00 +

Zo 13.00 tot 20.00 +